

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobkyně: **R. S.**
zastoupená advokátkou Mgr. Soňou Bernardovou
sídlem Koliště 55, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. KUOK 103797/2023, sp. zn. KÚOK/62083/2023/ODSH-SD/7955,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Krajský soud v Brně poté, co mu byla usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 11. 2023, č. j. 65 A 85/2023-15, dle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), postoupena, obdržel dne 21. 11. 2023 žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím

žalovaný v části zamítl odvolání žalobkyně a v části potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Prostějov (dále též „správní orgán prvního stupně“ či „magistrát“) ze dne 10. 5. 2023, č. j. PVMU 80875/2023, jímž prvostupňový správní orgán podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako nedůvodné zamítl námitky žalobkyně proti záznamům bodů v její evidenční kartě řidiče, přičemž tyto záznamy byly potvrzeny. Konkrétně byl potvrzen záznam 2 bodů, ke dni 29. 9. 2020, za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu; záznam 4 bodů, ke dni 13. 5. 2021, za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu; záznam 2 bodů, ke dni 16. 11. 2021, za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu; záznam 2 bodů, ke dni 5. 2. 2023, za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Naopak námitce proti provedenému záznamu 3 bodů ke dni 13. 7. 2022, za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, bylo vyhověno, a proto v této části žalovaný rozhodnutí magistrátu zrušil a věc vrátil v této části k novému projednání, neboť se v rámci odůvodnění s tímto přestupkem magistrát vůbec nezabýval, ačkoli v zahájení řízení a ve výroku napadeného rozhodnutí je tento záznam 3 bodů ke dni 13. 7. 2022 uveden, což má za následek nepřezkoumatelnost části rozhodnutí týkající se tohoto záznamu.

2. Žalobkyně se tedy v daném období měla dle správních orgánů dopustit přestupků souvisejících s porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích, za které byla pravomocně postižena a kdy tyto přestupky podléhají bodovému hodnocení. Vzhledem k tomu, že každý z těchto přestupků byl spáchán v jiný den a samostatným skutkem, zaznamenával správní orgán za tyto přestupky ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu do evidenční karty řidiče-žalobkyně příslušné počty bodů, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů.
3. Žalobkyně namítala, že podpisy na blocích, které se vztahují k předmětným přestupkům, a to přestupek ze dne 5. 2. 2023, ze dne 28. 5. 2022, ze dne 16. 11. 2022, ze dne 13. 5. 2021 a ze dne 29. 9. 2020 nejsou její a že se těchto předmětných přestupků nedopustila. Z uvedeného důvodu požádala žalobkyně o opravu záznamu o dosaženém počtu bodů.
4. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí shrnul dosavadní průběh správního řízení, včetně obsahu podaného odvolání, a k věci samé uvedl, že v řízení o námitkách byla, zhodnocena způsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. K námitce nezpůsobilosti jednotlivých rozhodnutí (pokutových bloků), na základě kterých byly žalobkyni body zapsány, žalovaný konstatoval, že správní orgán prvního stupně se způsobilostí všech podkladů pro záznam bodů do registru řidičů (s výjimkou záznamu 3 bodů ke dni 13. 7. 2022) zabýval a řádně zdůvodnil, proč považuje pokutové bloky za způsobilé podklady pro záznam bodů do registru řidičů.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 s. ř. s.), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobkyně navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i správního orgánu prvního stupně zrušil.
6. Žalobkyně především polemizuje s procesním postupem žalovaného i správního orgánu prvního stupně, který je zatížen natolik závažnými vadami, že by měla obě rozhodnutí být zrušena pro nezákonnost ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Konkrétně žalobkyně namítá, že správní orgán prvního stupně přistoupil k vydání rozhodnutí, aniž by žalobkyni

upozornil na možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí dle § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalovaný tyto vady nezhojil. Napadené rozhodnutí nevrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení, aby mohla být žalobkyně s podklady pro rozhodnutí dle litery zákona seznámena a aby byly její důkazní návrhy provedeny. Žalovaný naopak předmětné vady dále rozvinul, umocnil a vytvořil tak řetězec pochybení, kterými žalobkyni prakticky uzmul právo na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Žalovaný tvrdí, že žalobkyni nebylo nutné zasílat výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí, jelikož žalobkyně nahlédla do správního spisu a následně správnímu orgánu zasílala svá vyjádření. Taková teze je nejen v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, ale rovněž je po skutkové stránce vadná, jelikož v době, kdy žalobkyně do spisu nahlížela, nebyl součástí spisové dokumentace příkaz Magistrátu města Prostějova ze dne 22. 6. 2022 a žalobkyně ani nemohla jakkoli vědět, že shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí spěje ke svému konci. Ustálená judikatura Nejvyššího soudu jednoznačně uzavírá, že daný postup správního orgánu prvního stupně je nezákonný a pro tento měl odvolací správní orgán rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit a vrátit věc k dalšímu řízení: smyslem seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí mohl uplatnit své výhrady k podkladu rozhodnutí a ke způsobu jeho zjištění, resp. aby mohl učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

7. Nezahrnutí předmětného příkazu Magistrátu města Prostějova ze dne 22. 6. 2022 č.j. PVMU 98512/2022 16a (týkající se záznamu 3 bodů ke dni 13. 7. 2022) do spisového materiálu pak představuje dle žalobkyně další zásadní procesní vadu řízení.
8. V neposlední řadě pak žalobkyně namítá procesní pochybení správních orgánů při vypořádání jejich námitek a důkazních návrhů týkajících se pravosti podpisů na uvedených pokutových blocích. Dle žalobkyně je správní orgán ze zákona povinen provést důkaz znaleckým posudkem vždy, pokud rozhodnutí závisí na vyřešení odborné otázky, kterou si správní orgán nemůže vyřešit sám. Zkoumání pravosti podpisů takovou otázkou je a že tato otázka byla pro rozhodnutí zásadní, o tom svědčí i následný postup žalovaného. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že daný nesprávný postup správního orgánu prvního stupně se žalovaný snažil zhojit vlastnoručně provedenou komparací podpisů žalobkyně, jež se ve spisu nacházely. Takový postup je sám o sobě obcházením § 56 správního řádu a je o to tristnější, že tato nezákonná komparace a hodnocení pravosti sporných podpisů žalobkyně je nosným důvodem napadeného rozhodnutí.
9. Žalobkyně tak namítá zjevnou vadnost závěru žalovaného, který námítky žalobkyně do pravosti podpisů vypořádává argumentem, dle kterého pokud by podpisy řidičky nebyly podpisy jejími a pokud žalobkyně s přestupky nesouhlasila, měla se domáhat zrušení příkazových bloků či příkazu. Žalobkyně zdůrazňuje, že se jedná o argumentaci kruhem. Žalobkyně se logicky nemohla nikdy domáhat zrušení či přezkumu rozhodnutí či příkazových bloků, pokud o existenci těchto nevěděla. Právě proto žalobkyně námítky podávala, a právě proto tyto námítky byly správní orgány povinny náležitě projednat.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě považuje žalobní námítky za nedůvodné, a to i s ohledem na skutečnost, že se v mnohém opakují s námítkami odvolacími i s argumenty vznesenými v námitkovém řízení, pokud jde tedy o hodnocení způsobilosti předmětných příkazových bloků být způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, neboť nebyla zkoumána pravost podpisů žalobkyně na nich. Ze spisu nevyplývá, že by podpisy na

předmětných blocích byly odlišné od podpisu žalobkyně na jiných písemnostech (např. doručenky k písemnostem zaslaným žalobkyni v rámci řízení o námitkách). Pokud žalobkyně něco tvrdí, má toto prokázat, kdy správnímu orgánu před vydáním napadeného rozhodnutí nic doručeno nebylo. Stejně tak má za to, že žalobkyni bylo umožněno se seznámit s kompletním spisovým materiálem a vyjádřit se k podkladům, kdy správní orgán se s jejími návrhy a námitkami vypořádal v rámci napadeného rozhodnutí. Žalovaný s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí tak všechny žalobní námitky považuje za nedůvodné.

11. Žalobkyně v podané replice k vyjádření žalovaného setrvává na své žalobní argumentaci a s předmětným vyjádřením v celém rozsahu nesouhlasí.

IV. Ústní jednání konané dne 15. 10. 2024

12. Při ústním jednání jak žalobkyně, tak žalovaný setrvali na svých stanoviscích a argumentaci, předestřené v žalobě, resp. ve vyjádření k žalobě.

V. Posouzení věci soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
14. Žalobkyně učinila předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhla celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byla ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzvána k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
15. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká (obdobně jako tak učinil žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí), že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.
16. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), je „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu)* oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj.

pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Rovněž v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, Nejvyšší správní soud potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

17. Stejně tak lze poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, podle něhož v „§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Znění tohoto ustanovení by proto mohlo oproti dosavadní judikatuře vést k úvaze o principiální možnosti obnovy blokového řízení i v případě tvrzeného nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Takový názor by však neodpovídal povaze blokového řízení. Orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení po odhalení skutku a ztotožnění osoby, která se jej dopustila, si nejprve učiní úsudek o tom, zda se jedná o přestupek, zda je tento přestupek spolehlivě zjištěn, zda jej nestačí vyřídit domluvou a zda jsou splněny i další zákonné podmínky pro jeho projednání v blokovém řízení. Následně zjišťují, zda je obviněný z přestupku ochoten pokutu v blokovém řízení zaplatit. V případě udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení vystaví pokutový blok, jehož převzetí potvrdí pachatel přestupku svým podpisem. Na pokutovém bloku se přitom podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích vyznačí pouze údaje o tom, jaké pověřené osoby, komu, kdy a za jaký přestupek uložily pokutu v určité výši. [...] Možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení se však obviněný z přestupku vzdává udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení. Tímto souhlasem obviněný z přestupku akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku, o jeho právní kvalifikaci a o nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry orgánu oprávněného ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení charakteru nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení tedy nepředstavuje pouhou jednu z kumulativních podmínek tohoto řízení, nýbrž přímo jeho podmínku sine qua non, při jejímž splnění se navíc bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn a nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou tak splněny všechny podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. [...] [S] ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (necht' si každý střeží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci [...]“
18. Krajský soud má za to, že správní orgány v nyní projednávané věci tomuto požadavku bezezbytku dostály. Ze spisové dokumentace v této souvislosti vyplynulo, že správní orgán prvního stupně si od příslušných orgánů Policie České republiky vyžádal ověřené kopie veškerých pokutových bloků o spáchaných přestupcích, a z obsahu vydaných správních rozhodnutí je rovněž patrné, že správní orgány jednotlivá oznámení o spáchání přestupku s těmito pokutovými bloky porovnaly, a dospěly k závěru, že na nich uvedené údaje

kořespondují s údaji obsaženými v oznámení policejních orgánů o uložení pokuty v blokových řízeních. Správní orgány se tedy zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu.

19. Pokud jde o jednu ze stěžejních žalobních námitek týkajících se zkoumání pravosti podpisů na uvedených pokutových blocích, krajský soud k tomu uvádí, že se nejedná o nijak ojedinělou námitku předestřenou v řízeních o přezkumu rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, a proto měly správní soudy opakovaně možnost se k ní v judikatuře vyjádřit. Nejvyšší správní soud se jí zabýval např. v rozsudku ze dne 20. 9. 2017, č. j. 2 As 167/2017-35, v němž uvedl: *„Právě podpis na pokutovém bloku pak má zásadní význam, neboť jím obviněný stvrzuje souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Současně je podpis podmínkou pro nabytí právní moci pokutového bloku i toho, aby jako rozhodnutí vydané ve specifickém zkráceném řízení podléhalo omezenému přezkumu, aniž by mohla být věc projednána ve správním řízení či aniž by mohl být uplatněn řádný opravný prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011-93).“* Následně Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud byl při přezkumu rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve věci námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů povinen posoudit, zda tvrzení stěžovatele ohledně absence jeho podpisu jsou způsobilá zpochybnit formální náležitosti podkladového správního aktu, na který se vztahuje presumpce správnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 365/2021-28).
20. Z citované judikatury tedy vyplývá, že žalobkyní vznesené námitky obecně lze uplatnit v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů, neboť směřují ke zpochybnění způsobilosti podkladů, na jejichž základě byl záznam proveden. Relevanci tohoto typu námitek pro dané řízení ovšem správní orgány nezpochybňovaly. Dospěly pouze k závěru, že v posuzovaném případě tato námitka není důvodná, neboť tvrzení žalobkyně nemůže s ohledem na svoji obecnost a skutečnost, že žalobkyně k jeho doložení neoznačila žádné konkrétní důkazy, a rovněž vzhledem k množství údajů, jimiž byla žalobkyně ve sporných blocích identifikována, vést k účinnému zpochybnění pravosti jejích podpisů.
21. Nejvyšší správní soud sice již v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, připustil, že oznámení policie, na jejichž základě je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jsou-li v řízení o námitkách zpochybněny údaje zde zaznamenané. V takovém případě tento záznam sám o sobě nemůže být dostačujícím důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se účastník řízení přestupku dopustil, že byl přestupek projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, především sporné bloky samotné.
22. Provádět další dokazování nad rámec uvedeného však správní orgány v nyní projednávaném případě dle krajského soudu povinny nebyly, a to s ohledem na obecnost žalobkyní předestřených tvrzení zpochybňujících pravost jejího podpisu na pokutových blocích. Otázkou zpochybnování pravosti podpisů se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 7. 5. 2019, č. j. 4 Afs 62/2019-40: *„Podle judikatury Nejvyššího správního*

soudu lze úspěšně zpochybnit pravost podpisu a domoci se jeho posouzení znalcem, když účastník řízení předloží relevantní tvrzení, která jsou způsobilá pravost podpisu zpochybnit tím, že nabízejí věrohodné vysvětlení, proč se nejedná o pravý podpis (viz rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-359, a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 5 As 38/2011-177).“ V rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-359, Nejvyšší správní soud konkrétně uvedl následující: „Nejvyšší správní soud se proto plně ztotožňuje s krajským soudem v názoru, že ten, kdo hodlá doručení písemnosti zpochybnit, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení, tedy musí předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení zpochybnit, neboť vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla. To ostatně konstatoval nejen krajský soud v přezkoumávaném rozsudku, ale ve výše uvedeném judikátu i Nejvyšší správní soud, když hovořil o tom, že ne každá námitka vznesená proti doručení musí být relevantní, ale pouze taková, která je schopna verzi reality, z níž vycházely finanční orgány, relevantně zpochybnit.“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020-20, je zřejmé, že se citované závěry uplatní také v řízení o námitkách dle § 123f zákona o silničním provozu.

23. Z citované judikatury tudíž vyplývá, že pouhé tvrzení žalobkyně, že podpis na pokutových (příkazových) blocích není jejím pravým podpisem, samo o sobě nezakládá správním orgánům povinnost provádět dokazování ohledně pravosti těchto podpisů. Tato povinnost by správním orgánům vznikla až v případě, že by žalobkyně předestřel konkrétní věrohodná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že se o její podpis nejedná (například přestupce se v době vydání sporných bloků nacházel prokazatelně v zahraničí, popřípadě byl odcizen doklad, na jehož základě byl následně ztotožněn jako přestupce), a případně označila důkazy k prokázání těchto tvrzení. Jak k tomu zdůraznil Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 5 As 365/2021-28, „aplikace výše uvedené judikatury týkající se zpochybňování údajů v oznámení o uložení pokuty a pravosti podpisu na pokutovém (příkazovém) bloku nepředstavuje jakési nepřípustné přenesení důkazního břemene ohledně pravosti podpisu na účastníka řízení, jak stěžovatel naznačuje v kasační stížnosti. Jedná se pouze o povinnost tohoto účastníka odpovídajícím způsobem konkretizovat svá tvrzení, jimiž se snaží zpochybnit náležitosti individuálního správního aktu, jemuž svědčí presumpce správnosti. Opačný přístup k daným otázkám by vedl k absurdním důsledkům, neboť by umožňoval účastníkovi řízení o námitkách popřít relevanci každého pokutového (příkazového) bloku pouhým tvrzením, že podpis na daném bloku není jeho, čímž by bez dalšího vznikala povinnost správního orgánu provádět k této otázce dokazování. Tím by byla zcela popřena podstata záznamu bodů do registru řidičů jako v zásadě jednoduchého evidenčního úkonu správního orgánu.“
24. Pokud žalobkyně ve správním řízení poukazovala na potvrzení od zaměstnavatele (Gymnázium Jiřího Wolkerova), že se dne 29. 9. 2020 a dne 16. 11. 2021 věnovala učitelské činnosti, neboť vykonává funkci zástupkyně ředitele, a tudíž se nemohla předmětných přestupků v daný den dopustit, krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že ani tato potvrzení nikterak nevylučují možnost se v daný den, v daném čase a v daném místě přestupku dopustila. Obzvláště, pokud byla ze strany hlídky Policie ČR ztotožněna dle průkazu totožnosti a podpisy na pokutových blocích na první pohled odpovídají podpisu žalobkyně na doručence k vydanému příkazu aj. Jiné věrohodné vysvětlení toho, jak mohla být na její průkaz ototožněna jiná osoba, resp. jaktože podpisy odpovídají jejím, žalobkyně již nepředložila.
25. Krajský soud se neztotožnil ani s druhou stěžejní žalobní námitkou stran procesního pochybení správních orgánů, v níž žalobkyně namítala, že jí byla ze strany správního orgánu prvního stupně upřena možnost seznámit s kompletním spisovým materiálem a vyjádřit se

k podkladům. Předně má krajský soud za to, že i tato tvrzení žalobkyně se pohybují toliko v rovině obecných výtek bez vazby na konkrétní skutkové okolnosti projednávané věci a nutno dodat, že bez zohlednění konkrétního, ve spisovém materiálu doloženého, procesního postupu správních orgánů. Jak správně zdůraznil žalovaný ve vyjádření k žalobě, žalobkyně měla dostatečný procesní (nahlížení do spisu ze strany jejího zmocněnce ze dne 21. 3. 2023) i časový (téměř dva měsíce před vydáním rozhodnutí magistrátu) prostor se k podkladům posléze vydaného rozhodnutí vyjádřit. Ostatně to také zmocněnec učinil, a hned dvakrát, když ve svých vyjádřeních avizoval, že doloží správnímu orgánu, že dne 29. 9. 2020 byla žalobkyně na výuce gymnázia a dále že doloží znalecký posudek z oboru písmoznalectví, což ovšem do vydání rozhodnutí neučinil.

26. Krajskému soudu tak není zřejmé, k jakému pochybení, majících za následek porušení procesních práv žalobkyně, ze strany správního orgánu došlo. Ze vzájemné provázanosti námitky žalobkyně ohledně nemožnosti se seznámit s úplnou spisovou dokumentací a námitky, že ve spisovém materiálu nebyl zahrnut předmětného příkazu Magistrátu města Prostějova ze dne 22. 6. 2022 č.j. PVMU 98512/2022 16a (týkající se záznamu 3 bodů ke dni 13. 7. 2022), by bylo lze dovodit, že žalobkyně namítá „nekompletnost“ spisového materiálu, s nímž se mohl zmocněnec při nahlížení seznámit. Bez ohledu na to nicméně považuje krajský soud za nezbytné zdůraznit, že i tato námitka je pouhým obecným tvrzením, které nikterak konkrétně nedokládá. Nadto je možné připomenout, že předmětný příkaz Magistrátu města Prostějova ze dne 22. 6. 2022 č.j. PVMU 98512/2022 16a se týkal záznamu 3 bodů ke dni 13. 7. 2022, ve vztahu k němuž ovšem žalovaný vyhověl námitce žalobkyně a v této části rozhodnutí magistrátu zrušil a věc vrátil k novému projednání, neboť se v rámci odůvodnění se tímto přestupkem magistrát vůbec nezabýval, ačkoli v zahájení řízení a ve výroku napadeného rozhodnutí je tento záznam 3 bodů ke dni 13. 7. 2022 uveden.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
28. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu